

# A kígyó útjáról a Notre-Dame-ba

2024 december 03. Flag

## Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A székesegyház újranyitása reményt ad, hogy ne érjük el a „zéró vallási állapotot”.

2019. április 15-e Pjotr Kropotkin napja lehetett volna, ha megérte volna. A régi orosz anarchista gondolkodó ugyanis elbizakodottságában úgy vélte a neki tulajdonított kijelentés szerint: az a templom világít, amelyik ég is.

Márpedig aznap, a nagyhét egy napján égett le a párizsi Notre-Dame-székesegyesház, nemcsak a francia katolicizmus, még csak nem is pusztán a katolikus vallás vagy a kereszténység, hanem egész civilizációnk egyik szimbóluma. Évekig tartó újjáépítését köve?en most, advent kezdetére, e hét végén nyílik meg a hívek és a látogatók el?tt.

Hány embert érdekel ez? Nehéz lenne megmondani.

Európában visszaszorult a vallásosság, a kereszténység, az elvilágiasodás eredményeként gyökeret eresztett az „ateista keresztények" korábban oximoronnak számító fogalma. Egy felmérés szerint például a hollandiai keresztények egynegyede hisz Istenben. Ez igazán leny?göz? eredmény azt figyelembe véve, hogy minden vallás az istenhitre épül.

Vagyis a többség valójában kirakatvallásos: nem a szakralitásban és a teremt?ben hisz, hanem a vallást övez? rituálé b?vkörében él. Ne legyünk képmutatók! Sokan ismerjük a jó érzést, milyen fess, új öltönyben virítani az egyházi esküv?n, és milyen lelki megnyugvást ad, ha hittanra járatjuk a gyereket. Elvégre így a kényes, például az LMBTQ-vonatkozású kérdéseket majd helyettünk is megválaszolja a teológiailag szakképzett taner?. Ugyanígy emelkedettnek tartjuk, ha egyházi embert kérünk fel valamely szerettünk búcsúztatására, könnyen feledve, hogy elhunytunk a földi életében igencsak hadilábon állt a tíz közül a második parancsolattal. A temetésén már úgysem kap alkalmat véleménye ismételt kinyilvánítására…

Az ember esend?, gyarló – ha nem lenne az, a tízparancsolatra sem lenne nagyon mindennap szükségünk. De valamiért mégis szükség volt és van is rá zsinórmértéknek évezredeken át. Ne vígy minket a kísértésbe! – a fohász nemcsak a keresztények, de a zsidók imáiban is megjelenik.

A legtöbben nem ölünk, nem is lopunk, s?t tiszteljük a szüleinket is, de a mai digitális és szabados világban különösen sok hívságdémonnal folytatunk küzdelmet. Bibliai kígyókkal.

G. K. Chesterton angol író Marxot a talpáról a fejére állítva azon a véleményen volt: éppenséggel nem a vallás, hanem a vallástalanság a tömegek ópiuma. Chesterton csaknem kilencven éve halott, márpedig azóta a világ csak még rosszabb, elbizakodottabb és istentagadóbb lett.

Ha csak a Notre-Dame országát vesszük, az ? halála idején a francia társadalom csaknem teljes egészében katolikus volt, míg ma jó, ha a polgárok fele azonosul ezzel a felekezettel, a hét-tíz milliós muszlim népességen belül pedig arányosan jóval több a hitbuzgó.

A francia disztópiák szerz?i (Houellebecq, Obertone) a vallástalanított francia keresztények helyébe lép? kalifátus rémével riogatnak. Paul Kingsnorth angol író azt tartja a mai Nyugatról:

A romok között élsz, és egész életedben így volt. Ezek csak a maradványai valaminek, amit »kereszténységnek« hívnak, egy 1500 éves civilizációnak […] Úgy n?ttem fel, hogy hittem ebben a történetben. Azt hittem, hogy a vallásnak vége, és túljutottunk az ostoba babonákon. De már nem hiszek ebben. Most már valami másban hiszek: abban, hogy lényegi értelemben minden vallásos.

(Maradt még valami, amit érdemes konzerválni? Duo Gladii, 2024. december, Magyar Sándor fordítása.) A nem olyan régen megtért Kingsnorth szerint ma a kígyó útját követjük, nem pedig a teremt? útját. (Érdekes egyébként, hogy nyugati létére ? is az ortodox keleti kereszténységben, annak spiritualitásában lelte meg lelki otthonát, ahogy egykori amerikai katolikusként a hazánkban él? Rod Dreher író is.)

A Pew kutatóintézet felmérése szerint Európában csak 2010 és 2015 között 5,6 millióval csökkent a keresztények száma, akik közül többen halnak meg, mint ahányan születnek. Ráadásul a miénk az egyetlen földrész, ahol csökken a vallásosak száma. Európa telis-tele van csodálatos régi templomokkal, de egyre inkább ezek múzeumává válik.

(A klubfutballon kívül már lényegében nincs kiemelked? tevékenységi kör, amelyben kontinensünk viszi a prímet.) A világegyházban is bels? átrendez?dés zajlik: az európai katolikusok visszaszorulnak az ázsiaiak, afrikaiak, amerikaiak javára. A mostani, els? Európán kívüli (argentin) pápa még európai (olasz) gyöker?, de könnyen lehetséges, hogy az ?t követ? vagy annak az utódja már nem lesz az.

Amerikában novemberben kis híján megválasztották az els? olyan elnököt (Kamala Harrist), aki büszkén tette

tiszteletét egy abortuszklinikán. Ez tabudöntögetésnek hangzik, de nem az.

Egy idei felmérés szerint az amerikai katolikusok több mint fele támogatja, hogy az egyház tegye lehet?vé az azonos nem?ek házasságát és a m?vi terhességmegszakítást, mintegy kétharmaduk pedig azt is, hogy a papok házasodhassanak, illetve n?ket is pappá szentelhessenek. Nehéz nem észrevenni, hogy merre halad a világ, és a legújabb bajok, veszélyek sok esetben Amerikából jönnek

– éppen abból az országból, amely könny?zenéjével, filmiparával, sportéletével, tudományos eredményeivel az egész világon tömegeknek szolgál mintaként, különösen a fiataloknak. Sok esetben okkal, sok más esetben kárt kifejtve. A távozó budapesti amerikai nagykövet egy messianisztikus woke-aktivista, ami abból is látszik, hogy még most, azután sem áll le küldetésnek szánt szellemi környezetszennyezésével, hogy ? és megbízói is lejárt lemezek lettek. Miközben a transznem?ség (f?leg annak nyomakodó er?ltetése) éppen elég veszélyes támadás az ember természetes létállapota ellen, a mesterséges intelligencia pedig – hasznos találmányok és alkalmazások mellett – beláthatatlan bajokba sodorhat bennünket, még újabb kihívások is megjelentek a láthatáron.

Az amerikai politika (viszonylag) új csodabogara már kint született nemzettársunk, Zoltán István, aki 2019-ben Donald Trumpot is kihívta a republikánus el?választáson. ? nemcsak vulkánszörfös (!), hanem az egyik legismertebb transzhumanista aktivista, aki nem kevesebbet t?z ki célként, mint a tudománynak az öregedés és a halál megszüntetésének irányába terelését. A vulkáni homokd?néken ?zött szörfözés sem éppen veszélytelen sportág, de az ember akkor a legveszélyesebb, amikor istennek képzeli magát.

Orbán Viktor kormányf? a nyáron nagy visszhangot keltett Tusnádfürd?n elmondott szavaival.

A zéró vallási állapot az, amikor már hit régen nincsen, de már az a képesség is elveszett, hogy a keresztény hagyomány kulturális, morális viselkedési szabályokat adjon a számunkra, amelyekkel a munkához, a pénzhez, a családhoz, a szexuális kapcsolatokhoz, az egymáshoz való alá-fölérendeltséghez való viszonyunkat szabályozza. A nyugatiak ezt már elvesztették

– mondta.

Franciaország az egyház „legid?sebb lánya”. Az öt és fél éve leégett, majd újjáépített Notre-Dame-ba már két hete visszaköltözött a Sz?z Mária és a gyermek megmenekült szobra, a kereszténység – és egész Európa – elvesz?ben lév? szakralitásának reményt kelt? visszatéréseként.

A székesegyházban évi 15 millió látogatóra számítanak, és remélhet?leg jó részük nem csak múzeumként vagy Quasimodo, az irodalomból, majd a tömegkultúrából ismert torony?r egykori munkahelyeként tekint majd az épületre.

Köt?djünk bár, ha a kelleténél talán lazábban is, bármilyen valláshoz – vagy esetleg többhöz; Otto Bettmannt, a képi archívumok megteremt?jét például péntekenként a lipcsei zsinagógába vitték a szülei, vasárnap pedig a Thomaskirche kórusában énekelt –, mondogassuk a manapság gyakran hallható fordulatot: a „magam módján vagyok vallásos”, a legfontosabb mégis az, hogy ne szakadjunk el civilizációnk gyökereit?l, és ne képzeljük magunkat isteneknek. Vagyis ne jussunk el ahhoz a „zéró vallási állapothoz”, ahonnan talán már nincs visszaút.

Sz?cs László - www.magyarnemzet.hu




**Ajánló**